

Det handler ikke om mig

S.10

Kristendommen lærer os, at egoisme ikke bare er et uheldigt karaktertræk hos nogle få, men et grundlæggende karaktertræk hos alle.

INDHOLD

S. 03 — Økonomi

S. 04 — Spændende forskning undervejs

S. 05 — Når mørke bliver til lys

S. 06 — Udsigten fra det lave

S. 08 — Teologisk afhandling om DBIs stifter

S. 10 — Det handler ikke om mig

S. 12 — Den rige samaritaner

S. 14 — Bestil årets julehæfte: Asanat

S. 16 — Særligt ansvar for barmhjertighed

Månedens citat

” Du drukner ikke af at falde i vandet – du drukner af at blive dér.

Edwin Louis-Cole

DBI—POSTEN

Redaktion —

Rektor Børge Haahr Andersen, ansv.
Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen, red.
Kontorfuldmgt. Dorte Klein, red.sekr.
Stud.theol. Christian H. Jensen
Stud.theol. Bergur Johannesen
Stud.theol. Jesper Sundgaard
Stud.theol. Kristoffer H. Enevoldsen
Stud.theol. Louise Høgild

Indlæg sendes til dbi@dbi.edu
DBI-posten sendes gratis til interesserede
ISSN 0906-825X

Design —

Chr Rahbek Olsen

Tryk —

Øko-Tryk

DANSK BIBELINSTITUT

Leifsgade 33, 6.
2300 København S

Tlf: 33135500 (Hverdage kl. 9-12)

Email: dbi@dbi.edu, www.dbi.edu

Giro 5 21 59 00

Reg. 3409 Konto 0005215900

DBI arbejder med bibelforskning og teologisk undervisning, hvor teologistuderende er den primære målgruppe. Formålet er at fremme bibeltro forkyndelse, undervisning og mission i Danmark og udlandet.

Formand Christian Jensen
Rektor Børge Haahr Andersen
Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen
Studiekoor. Morten Kock Møller

I MEDGANG, MODGANG OG KASSEKREDIT

Af sekretariatsleder Ellen Lodahl Pedersen

Det er i sig selv en stor rigdom at have gode venner, der følger os i medgang og modgang. Kom og besøg os!

MEDGANG OG MODGANG

Når du besøger os, vil du hurtigt se, at DBI har medgang, hvad angår studenter. De nye lokaler summer af liv, og der er slet ikke for meget plads til alle vores studerende. Måske bliver en af dem din kommende præst eller menighedsmedarbejder?

VI MANGLER 3.4 MIO. KR. I NOVEMBER OG DECEMBER

Når vi så sætter os med en kop kaffe kan vi fortælle, at DBIs økonomi har svær modgang lige nu. Vi har brug for 3.4 mio. kr. i hele november og december for at få det til at balancere. Det er alvorligt, og vi er begyndt at trække på kassekredit.

VI SPARER, HVOR VI KAN

Kan vi så ikke bare skære ned, spørger du? Som

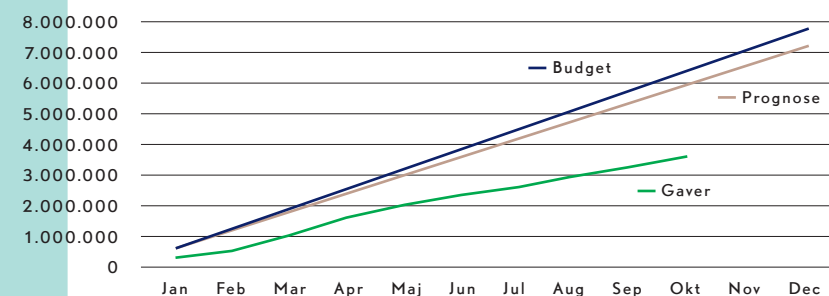
du kan se på prognosen nedenfor, så sparer vi i forvejen på alt det, vi kan – lige fra toiletpapir til tidsskrifter – men vi *har* brug for vores lærere for at kunne give en ordentlig undervisning. Vi *har* brug for en administration, der får hverdagen til at hænge sammen. Vi *har* også brug for et sted at bo.

Vær endnu engang vores venner i med- og modgang, så vi undgår underskud i år.

HJÆLP OS ...

... med at samle 3.4 mio. kr. ind i november og december. Kontakt også Kirsten Hansen og lav aftale om gavebrev eller Betalingsservice: kh@dbi.edu – 33 69 55 11.

Gaver i 2014

Månedsbudget:
636.632 kr.

Indkomne gaver okt. 2014:
336.365 kr.

Behov resten af året i forhold til budget/prognose:
Budget: 3.922.919 kr.
Prognose: 3.397.919 kr.

SPÆNDENDE FORSKNING UNDERVEJS

Af rektor Børge Haahr Andersen

Forskning er en forudsætning for, at DBIs lærere kan undervise på en akkrediteret uddannelse og give kvalificeret modspil til liberal teologi.

JENS BRUUN-KOFOED får i 2014 udgivet sin sidste store bog inden for grundforskning i Gamle Testamente: *Til syvende og Sidst*. Bogen handler om skabelsesberetningen og urhistorien med inddragelse af sammenligneligt materiale fra Mellemøsten. I tillæg har han udarbejdet en række faglige artikler til forskellige fagtidsskrifter. I 2015 vil han skrive en introduktion til urhistorien med lærerstuderende som målgruppe og i 2016 en Credokommentar til 1 Mos 1-11. De sidste to udgivelser vil have en uvurderlig betydning både for lærerstuderende, gymnasieelever, studerende og lægfolk, der igen og igen bliver konfronteret med spørgsmål om verdens tilblivelse i lyset af den traditionelle bibelkritiske tilgang til Bibelens første kapitler.

TORBEN KJÆR udgav i foråret 2014 første bind af en Credokommentar til Matthæusevangeliet og er næsten færdig med manuskriptet til det næste. Kommentaren har en dybde, som er til god hjælp for teologistuderende og præster, der 40 gange i løbet af to år skal prædike fra Matthæusevangeliet. Men også lægfolk vil have stor glæde af at læse denne solide kommentar. Torben har også skrevet en Indledning til Ny Testamente med forklaringer om skriftets tilblivelse, forfatter, målgruppe og budskab. Manuskriptet er klar til udgivelse. Han skriver også på en dybdegående kommentar til Markusevangeliet og Galaterbrevet – særligt egnet til teologistuderende og præster, da der er henvisninger til den græske tekst. Torbens bøger kan både bruges som lærebogsmateriale og som opslagsværker for alle os, der ofte prædiker over evangelietekster.

FINN RØNNE har to forskningsområder. Det ene er etiopisk kirkehistorie, hvor han har skrevet en doktorafhandling, som han nu arbejder på at få oversat til engelsk, så den kan læses i den afrikanske og engelsktalende verden. Derudover har han arbejdet med Nyevangelsismen i Danmark, og var i februar med til at arrangere en velbesøgt konference om dette emne i samarbejde med ELM i Danmark. Foredragene fra denne konference udgives som en bog sidst på året.

Når mørke bliver til lys

Af stud. theol. Louise Høgild Pedersen

Det folk der vandrer i mørket, skal se et stort lys, lyset skinner for dem, der bor i mørkets land – Es. 9,1.

I mørke lever løgn,
i lys afsløres den.
I lys bor sandhed,
i mørke ses den ikke.

LYS GØR SYNLIGT

Som vinter der bliver til forår.
Nat, der med solens første stråler, bliver til dag.
Sådan skal mørke og løgn blive til sandhed og lys.

LYS GØR SYNLIGT

Lys viger ikke for mørke,
mørke viger for lys.
Mørket er da ikke længere mørke,
mørket er lys.

LYS GØR SYNLIGT

Udsigten fra det lave

Af Flemming Harpøth Møller, sognepræst i Videbæk

I en af vore julesalmer synger vi om en skøn udsigt. Men det bemærkelsesværdige ved dén udsigt er, at den kan ses fra ”det lave”.

I sommer var jeg sammen med min familie på Kreta. En dag gik jeg med en af mine sønner op til en bjergtop. Mens vi gik opad, nød vi udsigten ud over landskabet omkring os. Jo højere op, jo mere storslået. Efter at have aset os opad i to og en halv time nåede vi toppen, og her fik vi den ultimative udsigt ned over landsbyer, dale og hav.

UDSIGTEN FRA DET LAVE

I en af vore julesalmer, *Julebudet til dem, der bygge*, synger vi også om en skøn udsigt. Det bemærkelsesværdige ved dén udsigt er, at den kan ses fra ”det lave”. Hvad er det for en udsigt? Jo, det er den, som ses, når vi, som lever vores liv i det lave, retter blikket opad mod Gud og det, som kommer fra ham. Det er netop det, som julen hjælper os til: At vores blik rettes opad, så vi ser det, som kommer ned til os derfra.

*Julebudet til dem, der bygge
her i mørket og dødens skygge,*

*det er det lys, som, aldrig slukt,
jager det stigende mulm på flugt,
åbner udsigten fra det lave,
trøster mildelig mellem grave*

J. Chr. Hostrup

JESUS GØR FORSKELLEN

Jeg sætter stor pris på Hostrups julesalme, for den virkelighed, som er min, oplever jeg beskrevet og ”favnet” i salmens ord. Den har nemlig en grundtone af realisme om menneskelivet, som jeg kender det, men beskriver også den forskel, Jesus gør i vores liv.

Der er ikke meget julekatalog, glittet papir eller Rudolfs røde tud over Hostrups salme, men det gør slet ikke noget. For den handler om den nåde, den fred og den trøst, som jeg har brug for som et syndigt menneske på en falden jord.

MØRKET OG DØDENS SKYGGE

Julebudet er netop til os, der lever vores liv her i mørket og dødens skygge.

Menneskelivet kan være smukt og skønt. Men det kan også være det stik modsatte – grumt og urimelig hårdt. Og det kan veksle mellem fryd og smerte og på ganske kort tid skifte fra lyst til det, der er tungt og mørkt. Vores liv former sig ganske forskelligt. For nogle er der flest soltimer. For andre ikke. Men den virkelighed, som Hostrup beskriver, er den virkelighed vi alle sammen kender til. Livet kan smile til os og bringe os meget skønt, men på *denne* jord vil vi altid leve det i skyggen af mørket og døden.

LYS I MØRKET!

Men lyset skinner klarest i mørket! Og julens budskab handler netop om det lys, som aldrig slukkes, og som har kraften i sig til at jage det stigende mulm i vores liv og i vores verden på flugt.

Det lys er Jesus Kristus! Han forlod sin himmel og lod sig føde ind i vores verden. Han blev vores bror og vores Frelser, og på korset blev han forladt af Gud. Faderen forlod Sønnen! Ham, som bar på al verdens synd og mørke, blev forladt af Gud! Netop derfor vil den, der holder sig til Jesus, aldrig blive forladt af Gud – uanset hvilken rute vores liv tager. Julebudet om Jesus Kristus ”trøster mildelig mellem grave”.

*Julebud under storm og torden
melder og giver fred på jorden,
fred til at stride vor strid med mod,
fred til at vente på enden god,
højt under medbør og dybt i sorgen,
fred for både i går og i morgen.*

FORUNDERLIG FRED

Den fred, der er i julebudet om Jesus Kristus, er en forunderlig og kraftfuld fred. Det er en fred, som kan give mod til at stride netop vores strid.

Det er den fred, som kan bo i vores hjerter – ikke blot, når vi har masser af medvind – men også er ”dybt i sorgen”.

VENTETID

I julen vil vi igen fejre og glæde os over, at Gud åbnede Himlen og sendte Frelseren ned til vores jord. Men julebudet om Jesus giver os også ”fred til at vente på enden god”. For menneskelivet er også en ventetid. Vi venter på, at Jesus kommer til os for at nyskabe himmel og jord. Når vi er unge og kan klare alt muligt, er det måske ikke det aspekt ved troen, der fylder mest i vores bevidsthed. Senere, når livet har givet os flere og andre erfaringer, kan det komme til at fylde meget mere.

Julebudet om Jesus Kristus åbner udsigten fra det lave til den virkelighed og de helt anderledes livsvilkår, som engang skal blive vores. Engang skal al sorg, savn, død og smerte være forbi for dem, som finder deres trøst i julens budskab om Frelseren. Engang skal enhver tåre tørres væk fra vores øjne, og der skal kun være fuldkommen glæde, fryd og velvære.

Det er det håb, vi lever dagen i dag med. Det er den udsigt, som Gud med julebudet har givet os at leve livet med i det lave.

*Julebudet til dem, der græde,
det er vældet til evig glæde.
Glæd dig da kun, du menneskesjæl,
stinger end ormen endnu din hæl!
Favn kun trøstigt, hvad Gud har givet,
løft dit hoved, og tak for livet!*

Teologisk afhandling om DBIs stifter

Af Børge Haahr Andersen,
rektor på Dansk Bibel-Institut

Det var en særlig dag i DBIs historie, da Flemming Kofod-Svendsen forsvarede sin afhandling om DBIs stifter, Niels Ove Rasmussen Vigilius.

Afhandlingens titel er: *Teologi og Konsekvens. Niels Ove Rasmussen Vigilius' teologiske virke med særlig henblik på bibelsyn, kirkesyn, konfessionskundskab, karismatik og samarbejde på den kirkelige højrefløj i sidste halvdel af det 20. århundrede*. Forsvaret foregik i et fyldt auditorium 3. september på Det Teologiske Fakultet i København.

HISTORISK DOKUMENTATION

Det er bemærkelsesværdigt, at der allerede 12 år efter Niels Ove Rasmussen Vigilius' (NORV) død foreligger en afhandling om hans virke. At den er skrevet af en anden markant aktør i det kirkelige landskab inden for de bibeltro bevægelser i Danmark, Flemming Kofod-Svendsen (FK-S), er ikke mindre bemærkelsesværdigt. FK-S har på grund af sit omfattende personkendskab og sin helt unikke arbejdssevne formået at samle breve og bilag fra hele den periode, hvor NORV var aktiv. Som sidegevinst fik DBI samlet dokumentation for sin historie frem til 2002 i 46 arkivæsker.

TO TEOLOGISKE PRINCIPPER

NORV oplevede i sine første år som teologistuderende en personlig troskrise, hvor han under tvivl og kamp fandt det, der blev fundamentet for hans virke: Bibelen og den lutherske, rosenianske arv med evangeliet i centrum. Som 25-årig var han drivkraft i tilblivelsen af KFS, et kristent studenterarbejde på bibelsk grund. Den nye bevægelse blev udsat for et offentligt stormvejr, hvor NORV og gruppen omkring ham skulle forholde sig til folkekirkelige bredde og til tværkirkelighed. I den proces formulerede han de to teologiske principper, som blev de bærende pejlemærker for ham resten af hans liv: 1) På Bibelens og bekendelsens grund med evangeliet i centrum og 2) Økumenisk på sandhedens grund, dvs. et ja til samarbejde med alle Kristustroende på bibelsk grundlag, så langt den fælles enighed rækker. I sin arbejdshypotese formulerer FK-S (s. 40) det lidt anderledes, men pointen bliver lidt den samme. I spørgsmålet om tværkirkelighed og relationen til den karismatiske bevægelse var NORV mere åben end den konfessionelle lutherdom, som kun navigerede efter det første pejlemærke, men mere lukket end Evangelisk Alliance og den senere Oasebevægelse, som kun navigerede efter det andet pejlemærke. Det første pejlemærke gjorde NORV stadig mere skeptisk over for den folkekirkelige

udvikling og fra omkring firserne førte det til den kontroversielle holdning, at NORV ikke længere kunne anbefale teologiske kandidater at søge embede i folkekirken.

BIBELSYN

Ved Menighedsfakultetets start i 1967 og Dansk Bibel-Instituts start i 1972 opstod en længere diskussion om bibelsynet: Er Bibelen uden fejl i alt, hvad den udtaler sig om, eller blot uden fejl i de centrale frelsesspørgsmål? I det evangeliserende og forkyndende arbejde kunne der ifølge NORV godt bygges bro over denne uenighed, men i opbyggelsen af en teologisk uddannelsesinstitution ville uenigheden om bibelsynet føre til en vedvarende konflikt om fundamentet. NORVs vurdering vandt ikke flertal i den gruppe, der stod bag MF, men derimod i teologkredsen, der stod bag DBI. Det er den historiske baggrund for, at bibelsynet i DBIs vedtægter blev anderledes formuleret end i MFs.

STYRKE OG SVAGHED

NORVs styrke var, som jeg ser det, at hans teologiske overbevisning i den grad blev hjerteblod for ham. Bagsiden af samme overbevisning var, at mange stødte sig på hans stil og patos. Jeg vil ikke selv sige dette så firkantet som FK-S (s. 39): *'Han mente altid, at han selv læste Bibelen rigtigt, fulgte Bibelen og derfor også havde det rigtige standpunkt eller den rigtige holdning'*, for jeg tror ikke, det er skråsikkerhed, men lidenskab, der er nøglen til at forstå NORVs virke. FK-S finder også en række eksempler på NORVs inkonsekvens i forvaltningen af de to pejlemærker, der styrede hans teologiske virke. Jeg tolker en del af disse eksempler anderledes, og sådan tror jeg, det vil være med en så markant og kontroversiel personlighed som NORV.

BRUGBAR ERFARING

FK-Ss afhandling afdækker følsomme teologiske debatter, magtkampe og uenigheder, som også er en del af den historie, som DBI og en række andre bevægelser blev til i. Jeg tror det er sundt, at dette bliver lagt åbent frem og udsat for en kritisk analyse. Vi, som i dag og fremover skal forsøge at forvalte de samme bibelske og lutherske principper ind i en kompliceret kirkelig situation, har brug for at øse af al den erfaring, vi kan få fra kirkehistorien. Og her kan FK-Ss afhandling yde en god hjælp.

Det handler ikke om mig

Af cand. theol. Andreas Ipsen,
ungdomskonsulent i LMU

Kristendommen lærer os, at egoisme ikke bare er et uheldigt karaktertræk hos nogle få, men et grundlæggende karaktertræk hos alle.

FOTO: FLICKR

Der er ingen, der kan lide en egoist. Noget af det mest trættende er at prøve at føre en samtale med et menneske, som kun vil tale om sig selv, og hvor man føler, at vedkommende kun lytter til en for at finde et springbræt til at tale endnu mere om sig selv. Man føler sig nedværdiget og negligeret. Luther beskrev det sådan, at alle mennesker efter syndefaldet er *indkroget i sig selv*. Det betyder, at det spørgsmål, som før eller siden vil dukke op i vores bevidsthed er: Hvad får jeg ud af det?

DET HANDLER IKKE OM MIG

Dette karaktertræk blev sat under lup i Jyllands-posten d. 28/9 2014, hvor professor i psykologi Svend Brinkmann gør op med nutidens konstante krav om selvudvikling.

Tendensen i samfundet har nemlig, ifølge Brinkmann, alt for længe været, at mit liv først og fremmest handler om mig selv og min egen selvudvikling: *"Det bliver svært at indgå i forpligtede relationer til andre mennesker. Risikoen er, at andre mennesker reduceres til instrumenter i min egen udvikling."*

Svend Brinkmann rammer her plet i sin beskrivelse af menneskets grundskade: at vi er så indkroget i os selv, at andre mennesker – og Gud! – bliver gjort til instrumenter, vi kan bruge til egen fordel. Vi ser hverken mennesker eller Gud som mål i sig selv, men som midler i vores stræben efter lykke.

Denne grundskade er særlig alvorlig i forholdet til Gud. Her er vores automatreaktion, at jeg skal være en kristen for at jeg selv kan få noget ud af det: glæde, fred, bønnehørelser, tilgivelse, frelse, evigt liv osv. Det er sandt, at jeg som kristen får givet disse ting, men hvis disse ting bliver min eneste motivation for at være kristen, så ser jeg jo ikke længere Gud som et mål i sig selv, men som et middel, et instrument, jeg kan gøre brug af for at opnå det, jeg gerne vil have – selv når det jeg gerne vil have er noget så fromt som tilgivelse! Sådan spiller klaveret bare ikke. Gud ønsker, at vi skal lære ham at kende og elske ham *for den, han er, og ikke for hvad, han kan give os*. Det at blive tilgivet, frelst og få evigt liv er dybest set ikke andet end at få Gud: *"Og dette er det evige liv, at de kender dig, den eneste sande Gud"* (JOH 17,3). Tilgivelse er dybest set ikke at *få noget af Gud*, det er at få lov til at være hos Gud nu og i

evighed. Hvis ikke dette er vores motivation for at tro på Gud, så knækker vi halsen som kristne den dag, vi ikke længere oplever, at vi "får noget ud af" at være kristne. Men er vores motivation at kende Gud alene for den han er, så har vi mulighed for selv i modgang at være frimodige kristne. Da en journalist spurgte den svenske fodboldstjerne Zlatan Ibrahimovic, hvad han havde givet sin kone i fødselsdagsgave, svarede han: "Givet hende? Hun har allerede Zlatan!" Uden at drage nogen sammenligninger i øvrigt mellem Gud og Zlatan, så er det faktisk målet for den kristne at kunne sige nogenlunde det samme, selv når man oplever, at troen på Gud ikke giver det ønskede udbytte: "Det gør ikke noget, for jeg har allerede Gud!"

DET HANDLER OM JESUS

Vores indkrogethed gør os desuden ude af stand til at forstå, hvor radikalt evangeliet i virkeligheden er. Det bliver tydeligt, når vi læser, hvad Jesus siger om Helligåndens gerning i Joh 16. Her fortæller Jesus sine disciple, at Helligånden vil komme og *"overbevise verden om synd og om retfærdighed og om dom"* (v. 8). Igen er den menneskelige automatreaktion at tro, at Jesu ord handler om mig: Min synd, min stræben efter retfærdighed, og dommen over mig, hvis jeg fejler. Men gennem en retorisk genistreg vender Jesus vores automatreaktion på hovedet og viser os den radikale sandhed: *"Om synd: at de ikke tror på mig; om retfærdighed: at jeg går til Faderen, og I ser mig ikke længere; om dom: at denne verdens fyrste er dømt"*. Den synd, der kan fordømme mig, er ikke længere mine personlige fejl og nederlag, for Jesus har sonet al min synd. Derfor er det kun det ikke at tro på Jesus, der kan fordømme mig.

Den retfærdighed, jeg skal blive frelst ved er ikke mit retfærdige liv, men Jesu retfærdighed, som han vandt ved at gå til Faderen og være min repræsentant dér. Den dom, som skal fældes, bliver ikke lagt på mig, men på min anklager, Satan, for Jesus har en gang for alle besejret ham og frataget ham enhver mulighed for at anklage mig over for Gud.

I min indkrogethed troede jeg, at Jesus talte om mig. Men det gjorde han slet ikke. For i virkeligheden handler det slet ikke om mig, det handler om Jesus.

DEN RIGE SAMARITANER

Af Finn Aa. Rønne, lektor i kirke-og missionshistorie, dr.theol

Et overraskende gennembrud af kærlighed udefra.

Ligesom samaritaneren på forhånd købte den forslåede mand fri fra slaveri, har Jesus betalt med sit liv for at købe os fri, skriver Finn Aa. Rønne

Da jeg engang i min sognekirke havde prædikeret over lignelsen om den barmhjertige samaritaner fra Luk.10, var der en dame, som ved udgangen sagde: ”En sådan prædiken har jeg ikke hørt over den tekst i de sidste 90 år.” Hun havde både alderen og hukommelsen til at kunne sige det. Og det var ment som et compliment. Jeg kunne dog ikke rigtig tage complimentet til mig, da det meste af det, hun syntes var nyt og spændende, var hentet fra Kenneth Baileys bog *Jesus set med mellemøstlige øjne*. Med sit indgående kendskab til mellemøstlige kulturer prøver Bailey at høre lignelserne, som Jesu første tilhørere gjorde, og det fører ofte til, at vi, som lever i en moderne vestlig kultur, får øje på helt nye ting i lignelserne. For mig har det ikke mindst åbnet op for lignelsen om den barmhjertige samaritaner og gjort den til en af mine yndlingslignelser.

HVAD VIL JESUS MED LIGNELSEN?

Jeg har tidligere haft et lidt anstrengt forhold til lignelsen, fordi jeg følte, at den tolkning, som er almindelig i luthersk sammenhæng, var lidt ’søgt’. Er det ikke at presse en evangelisk skabelon ned over lignelsen, hvis man ser den barmhjertige samaritaner som et billede på Jesus, i og med at Jesus jo fortæller lignelsen for at svare på spørgsmålet: Hvem er min næste? Og selv til sidst angiver lignelsens pointe med ordene: »Gå du hen og gør ligeså!« Bailey påviser imidlertid, at *samtidig med* at udfordringen til at ligne den barmhjertige samaritaner fastholdes, har Jesus fortalt lignelsen sådan, at de første tilhørere uvilkårligt kom til at tænke på ham selv, når de hørte om samaritaneren.

SAMARITANEREN = JESUS

Først genkendte tilhørerne de ord, som bruges om samaritaneren, fordi de ofte i Gammel Testamente er brugt om Guds hyrdeomsorg – og dermed passede de jo også på Jesus. For det andet var de første tilhørere med det samme klar over, at samaritaneren satte rigtig meget på spil for at hjælpe den stakkels mand. F.eks. var det forbundet med livsfare for en samaritaner at bevæge sig ind i en jødisk by, hvor herbergerne lå. Og Jesus lader det faktisk stå hen i det uvisse, om han slap helskindet ud af byen efter at have afleveret manden. Endelig lovede samaritaneren at vende tilbage og betale udgifterne, hvis manden havde

brug for at bo på herberget i længere tid. Kroværetter var kendt som et barsk folkefærd, der ikke gik af vejen for at sælge gæsterne som slaver, hvis de ikke kunne betale regningen. Så samaritaneren købte ham altså på forhånd fri fra slaveri. Det passer jo alt sammen på Jesus selv. Han ikke bare risikerede liv og lemmer for at redde os, han satte livet til for at give os det evige liv. Og ligesom samaritaneren på forhånd købte den forslåede mand fri fra slaveri, har Jesus betalt med sit liv for at købe os fri.

LIGNELSEN UDFORDRER

Samtidig *er* lignelsen udfordrende, fordi vi i den møder tre ressourcestærke personer, som forvalter deres ressourcer på vidt forskellig måde. Derfor udfordres vi, der også har mange ressourcer, til at overveje, hvordan vi bruger alt det, vi har fået. Præsten og levitten hørte til den velstående del af det jødiske samfund. Samaritaneren fremtræder også som en ganske holden mand, når man ser, hvad han havde mulighed for at spendere. Der er ikke bare tale om en *barmhjertig*, men også om en *rig* samaritaner.

Dette gør lignelsens svar på, hvem min næste er, særligt udfordrende: Hvem er vores næste, som vi skal bruge vores ressourcer på at hjælpe? Vores ressourcer er begrænsede, så vi kan ikke hjælpe alle. Men der må *i givet fald* ikke være nogen grænser for, hvem vi vil hjælpe. Hvis Gud lægger nogle personer hen til os, må vi yde den hjælp, vi har ressourcer til – også selvom der er tale om et menneske, vi normalt ikke opfatter som en af vore, som vi naturligt ville hjælpe.

Jesus viser det ved at lade en udefra – samaritaneren – vise sig som en næste, et medmenneske, for en af de jøder, der ellers ikke havde andet end foragt til overs for samaritanerne. Det var et overraskende gennembrud af kærlighed, udefra. Samtidig er samaritaneren også her et billede på Jesus.

Jesus stod mere end nogen anden for et gennembrud af kærlighed udefra. Og i virkeligheden er det jo det, han dermed gjorde over for os, der kan få os til at udvide grænserne for, hvem vi vil hjælpe, og bruge nogle af vores ressourcer på mennesker, vi ellers ikke sympatiserer med. Jesus satte livet til, da han gjorde det. Det må få os til at sætte noget ind på at hjælpe dem, vi møder, også når vi bevæger os uden for vante cirkler.

BESTIL ÅRETS JULEHÆFTE: ASANAT

Årets julehæfte fra DBI er en anderledes fortælling om julen.

I julehæftet 'Asanat' fortæller Josef, Egyptens næstmægtigste mand, sin egyptiske hustru Asanat om det løfte om en frelser, som Gud Den Almægtige gav til hans slægt og senere til et folk. Dette løfte er den røde tråd gennem hele Det Gamle Testamente, og det spiller en central rolle i Det Ny Testaments skildring af Jesu fødsel i Betlehem. Julens bestandige og universelle betydning kommer til at stå klarere, når dette perspektiv inddrages.

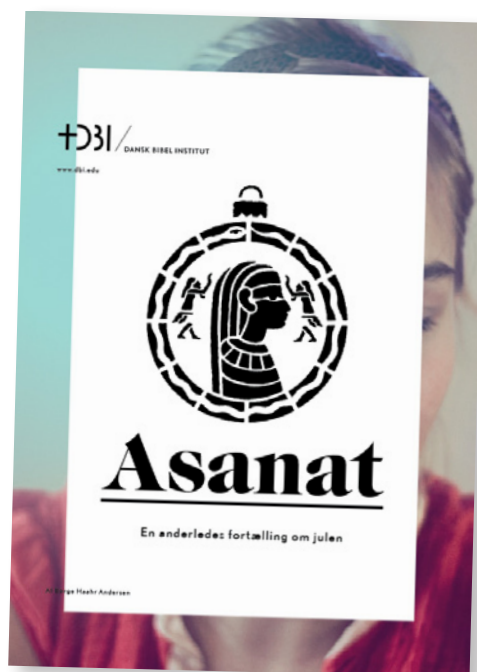
FÅ FLERE HÆFTER

Bestil gerne flere hæfter til at dele ud af hos Dorte Klein, dk@dbi.edu eller 33 13 55 00 – eller www.dbi.edu – og giv en god gave til DBI.

Frivilligt abonnement?

DBIposten er gratis for dig, men den er ikke gratis at trykke og sende ud. Hvis du er glad for bladet og gerne vil hjælpe os lidt, kan du indbetale et frivilligt abonnement – fx 100 kr. – på Reg.nr. 3409 Konto nr. 5215900.

Frederiksborg Apotek

v/ apoteker Troels Ingemann

Slotsgade 26 · 3400 Hillerød
Telefon 48265600

APOTEKET HAR DØGNVAGT

LoyaltyPlus+

“EN MÅLING ER BEDRE END 1.000 MENINGER”

Kundetilfredshed

Loyale og tilfredse kunder er trofaste, og de anbefaler uopfordret din virksomhed videre til andre. Indsigt i dine kunders tilfredshed og hvordan den opbygges er helt afgørende for en profitabel og bæredygtig forretning. Kontakt LoyaltyPlus for hvordan det kan gøres i netop din situation.

Medarbejdertilfredshed

Tilfredse medarbejdere er engagerede og yder gerne en ekstra indsats. De taler godt om virksomheden og anbefaler den til andre. Få indsigt i hvordan det står til hos dig, og hvilke tiltag der vil have den største effekt. Kontakt LoyaltyPlus for hvordan det kan gøres netop i din situation.

Reference udpluk:

Akademisk Boldklub, DTU, ICM*ArSiMa, KurerXperten,
Nordvestkirken, Polaroil, SFG.dk

LoyaltyPlus+ | Hovmarksvej 68 | DK-2920 Charlottenlund
T: +45 40 84 44 41 | M: kim.hjermind@loyaltyplus.dk | W: www.loyaltyplus.dk

POST

PP

DANMARK

Magasinpost – MMP
ID-nr. 42472

S. 16 — Aktuell kommentar

DBI—POSTEN

#06 — December 2014

Særligt ansvar for barmhjertighed!

Af Jens Bruun Kofoed, professor i Gammel Testamente

Danmark har lige har brugt 334 mio. på Melodi Grand Prix. Hvor meget bliver der til de syriske flygtninge?

“Vi har åbnet vores hjerter og huse for dem, men opgaven er for stor!” Sådan sagde metropolitten Gabriel i det assyrisk ortodokse Zafaran kloster i Mardin ved den tyrkiske grænse til Syrien, da jeg for et par måneder siden besøgte klosteret og spurgte, hvordan de forholdt sig til de mange flygtninge fra Syrien. “De kristne bliver slået af IS, og de overlevende fortæller forfærdelige historier, når de kommer til os,” fortsatte han.

HVOR ER HJÆLPEN?

Vi var på en rundtur til Tyrkiets fantastiske kulturelle oplevelser. Alligevel var det besøget i klosteret, som efterlod det største indtryk. Hvor er hjælpen til de mange kristne, som i disse måneder bliver slået af terrorbevægelsen IS? Tyrkiet

gør, hvad de kan, men de er løbet over ende af de mange flygtninge.

SÆRLIGT ANSVAR SOM KIRKE

Det er naturligvis en svær politisk diskussion, hvordan vi skal hjælpe. Men at vi skal hjælpe, behøver der ikke være tvivl om. Både som nation og som kirke.

Som kirke har vi et ansvar - måske endda et ganske særligt et. På rundturen besøgte vi Abrahams Karan og blev mindet om, at Abraham var en “omvandrende aramæer,” og at Abrahams efterkommere igen og igen blev mindet om at vise barmhjertighed mod de fremmede, fordi de selv havde erfaret Guds barmhjertighed, da de blev mishandlet og plaget som fremmede i Egypten. Spørgsmålet til os som kirke er derfor, om vores bidrag afspejler, hvor meget Gud har givet os?

Tak for

Lyset er stærkere
end mørket
Engagerede studerende
Kompetente undervisere

Bed om

Koncentration i
eksamenstiden
At undgå underskud
Afhængighed af Gud